

T.C.

ANKARA

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2017/619

KARAR NO : 2018/1821

Tarih : 22.05.2019

Sayı : 2068

SDP : 640

DAVACI : 3M SAN.VE TİC.A.Ş.

VEKİLLERİ : AV. EZGİ HEPŞEN

Yıldız Mah. Çitlenbik Sok. No: 12 Beşiktaş 34349
Beşiktaş/İSTANBUL

AV. GÖNENC GÜRKAYNAK

Yıldız Mah Çitlenbik Sok No:12 Beşiktaş/İSTANBUL

DAVALI : REKABET KURUMU BAŞKANLIĞI

VEKİLİ : AV. AYPERİ SAMANTIR-Aynı Adreste

DAVANIN ÖZETİ

: Davacı şirket tarafından, Bursa İlinde iş güvenlik malzemeleri sektöründe faaliyette bulunan Keskin İş Güvenliği firmasının yetkilisi olan dava dışı gerçek kişiler tarafından, 3M Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin(davacının); bayilerinin nihai satış fiyatını tespit etmek, bayilerine müşteri sınırlamaları getirmek, bayileri arasında ayrımcı uygulamalar yapmak, bayilerine yönelik hedef indirimleri uygulamak ve rakiplerine yönelik yıkıcı fiyat uygulamak sureti ile 4054 sayılı Kanun'un 4. ve 6. maddesini ihlâl ettiğine ilişkin şikâyet başvurusu üzerine yapılan önaraştırma sonucunda, davacının, ilgili ürün pazarlarında hakim durumda olmadığına, dolayısıyla bu şirketin eylemlerinin 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi bağlamında ihlal oluşturmadığına, anılan teşebbüsün bayisi Keskin İş güvenlik Malzemeleri'nin yaptığı satışta nihai satış fiyatı belirlemesinin, bayiliğine son verilen Keskin İş Güvenlik Malzemeleri'nin Bursa İlindeki müşterilerini, İstanbul Ticaret İş Güvenliği ve Endüstriyel Ürünler Sanayi Limited Şirketi ve Egebant adlı bayileri arasında paylaşmalarının; buna ilaveten iki bayiyi birbirinin müşterilerine satış yapmalarını konusunda ve ayrıca İzmir merkezli Nam adlı bayiyi Bursa İlinde, İstanbul Ticaret ve Egebant'ın müşterilerine satış yapmaması konusunda uyarmasının, Keskin İş Güvenlik Malzemeleri ve Ekay Elektrik Kablo Aydınlatma Ticaret ve Sanayi Limited Şirketi unvanlı bayilerine diğer bayilerden farklı indirim oranları belirlemek yoluyla bu bayileri rakip konumundaki diğer bayiler karşısında dezavantajlı duruma düşürmesinin, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında ihlal teşkil edebileceğine, bu nedenle 4054 sayılı Kanun'un 9. maddesi uyarınca, bahse konu uygulamalardan kaçınması, aksi halde haklarında soruşturma açılacağı hususlarında şikâyet edilen 3M Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ye görüş yazısı gönderilmesine ilişkin 04.07.2007 tarih ve 07-56/669-232 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılan davada; Danıştay Onüçüncü Dairesinin 30.11.2011 tarih ve E:2008/3117, K:2011/5424 sayılı iptal kararı sonrasında; 3M Sanayi ve Ticaret A.Ş. hakkında; bayilerinin nihai satış fiyatını tespit etmek, bayilerine müşteri sınırlamaları getirmek, bayiler arasında ayrımcı uygulamalar yapmak ve bayilerine yönelik olarak hedef indirimler uygulamak suretiyle 4054 sayılı Kanunun 4. maddesinde yer verilen yasak faaliyetlerde bulunup bulunmadığına yönelik olarak soruşturma açılmasına karar verilmesi üzerine yürütülen soruşturma sonucunda; 3M Sanayi ve Ticaret A.Ş. hakkında 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlâl edilmediğinden bahisle anılan Kanunun 16.maddesi uyarınca idari para cezası verilmesine yer olmadığına ilişkin Rekabet Kurulu'nun 25.06.2014 tarih ve 14-22/46-203 sayılı kararının, Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin 17/12/2015 tarih ve E:2014/1947, K:2015/2403 sayılı kararı ile iptal edilmesi üzerine, yargı kararının uygulanmasını temine 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 23/01/2008 tarih, 5728 sayılı Kanun ile değişik 16. maddesi ve para cezasında lehe düzenlemeler dikkate alınarak; 25.06.2014 tarih ve 14-22/46-203 sayılı Kurul kararı ve Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin 17/12/2015 tarih ve E:2014/1947, K:2015/2403 sayılı kararı ile bir kısım satışlarda bayilerin yeniden satış fiyatını belirlemek, bazı bayilere rekabette dezavantajlı duruma düşürecek şekilde ayrımcı iskonto oranları uygulamak suretiyle 4054

T.C.

ANKARA

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2017/619

KARAR NO : 2018/1821

sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlal edildiğinin tespit edildiğinden bahisle, davacı şirkete 2013 mali yılı sonunda oluşan ve Kurul tarafından belirlenen yıllık gayrisafi gelirlerinin 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin 3. fıkrası ve Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'in 5. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendi, 2. fıkrası, 3. fıkrasının (a) bendi ve 7. maddesinin 1. fıkrası hükümleri uyarınca %5 oranında olmak üzere 2.115.839,95-TL idari para cezası verilmesine ilişkin 09/06/2016 tarih ve 16-20/340-155 sayılı Rekabet Kurulu Kararının; davalı idarenin ayrıntılı ve derinlemesine incelemeler yaptığı bir önaraştırma ve bir soruşturma kapsamında iki kere rekabet hukuku ile uyum içerisinde olduğunu ispat etmesine karşın, yaklaşık 10 yıl önce gerçekleşmiş olan aynı eylemler sebebiyle verilen bu cezanın hukuk ve hakkaniyete aykırı olduğu, konuya ilişkin olarak İstanbul Ticaret Odası Tahkim Kurulu'nun davacının 4054 sayılı Kanun'u ihlal etmediğini tespit ettiği ve bu durumun Yargıtay tarafından onandığı, bu kararın dikkate alınması gerektiği, Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin 17/12/2015 tarih ve E:2014/1947, K:2015/2403 sayılı kararının temyiz sürecinin Kurul tarafından beklenilmesi gerektiği, soruşturma heyetinin kişilerin sözlü beyanlarına koşusuz ve kategorik bir şekilde dayanmasının usuli açıdan hatalı olduğu, tesis edilen idari para cezası kapsamında baz alınan olan cironun haksız ve isabetsiz olduğu, isnat edilen eylemlerin en son 2007 yılına ilişkin olmasına rağmen 2007 yılının değil 2013 yılının esas alınarak 2013 mali yılı sonunda oluşan ciro üzerinden idari para cezası tesis edildiği, gerçekleştirildiği iddia edilen eylemlerin gerçekleştirildiği tarihte geçerli olan ceza rejimlerine ve prensiplerine tabi tutularak en son lehe olan mali yıl cirosunun dikkate alınmamasının Anayasa'nın 38. Maddesine ve hukukun temel ilkelerine aykırılık teşkil ettiği, diğer yandan olayda ceza verme zamanışımı kurallarının işletilmediği, ayrıca dava konusu kararda somut ve açık bir gerekçeye yer verilmediği, isnat olunan eylemlerin taraflarınca gerçekleştirilmediği ve gerçeği yansıtmadığı, nihayetinde dava konusu kararın kamu yararına hizmet etmediği ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin 17/12/2015 tarih ve E:2014/1947, K:2015/2403 sayılı kararında davacı şirketin 4054 sayılı Kanun'un 4. Maddesini açıkça ihlal ettiğinin ifade edildiği, dava konusu Kurul Kararının söz konusu yargı kararının gereklerinin yerine gerilmesini teminen tesis edildiği, 4054 sayılı Kanun'un özel hukuk kişilerinin arasındaki hukuku tanzim eden bir Kanun olmayıp, teşebbüslerin kamu tarafından korunan bir değer olan rekabeti ihlal etmeleri halini tanzim eden, kamu gücüne dayanan yetkilerle donatılmış ve Kanun'u uygulamakla görevlendirilmiş bir kamu kurumunu ihdas eden, Kamu Hukukuna dahil bir Kanun olduğu ve dolayısıyla bu yönü itibarıyla davacı tarafından ileri sürülen, konuya ilişkin olarak İstanbul Ticaret Odası Tahkim Kurulu'nun davacının 4054 sayılı Kanun'u ihlal etmediğini tespit ettiği ve bu durumun Yargıtay tarafından onandığı iddiasının özel hukuk anlaşmazlığı kapsamında geçerli olduğu, 4054 sayılı Kanun'un ihlal edilip edilmediğinin incelenmesine engel teşkil etmeyeceği, diğer yandan soruşturma kapsamında raportörlerin her türlü yazılı ve sözlü açıklamayı isteme noktasında yetkilerinin bulunduğu ve bu sebeple sözlü ifadelerin dayanak olarak kullanılmasının usule aykırılık teşkil etmediği, idari para cezasının hesaplanmasında: öncelikle teşebbüsün 2013 ve 2015 yılı gayri safi gelirlerinin incelendiği ve davacının lehine olacak şekilde 2013 yılı gayri safi gelirinin esas alındığı, 4054 sayılı Kanun'un 19. Maddesinin yürürlükten kaldırılmasıyla rekabet ihlallerindeki zamanışımı süresinin 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'ndaki ilgili düzenlemelere tabi hale geldiği ve bu son düzenleme diikate alındığında dava konusu olayda ceza verme zamanışımının gerçekleştiği iddiasının dayanaksız olduğu, nihayetinde dava konusu kurul kararının yetki, şekil, konu, sebep ve amaç olmak üzere tüm yönleriyle hukuka uygun olduğu, hukuka uygun olan bu kararın iptali istemiyle açılan işbu davanın dayanaktan yoksun olduğu ileri sürülerek davanın reddine karar

T.C.
ANKARA
7. İDARE MAHKEMESİ
ESAS NO : 2017/619
KARAR NO : 2018/1821

verilmesi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Ankara 7. İdare Mahkemesi'nce, duruşma için önceden belirlenerek taraflara tebliğ edilen 09.10.2018 günü davacı vekili Av.Nimet Ceyda Karaoğlan'ın ve Av. Kemal Korhan Yıldırım'ın geldiği, davalı idareyi temsilen Hukuk Müşaviri Mehmet Özden'in geldiği görülmekle birlikte, gelen taraflara usulüne uygun olarak söz verilip dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek ve dava dosyası incelenerek işin gereği görüşüldü:

Dava; davacı şirket tarafından, Bursa İlinde iş güvenlik malzemeleri sektöründe faaliyette bulunan Keskin İş Güvenliği firmasının yetkilisi olan dava dışı gerçek kişiler tarafından, 3M Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin(davacının); bayilerinin nihai satış fiyatını tespit etmek, bayilerine müşteri sınırlamaları getirmek, bayileri arasında ayrımcı uygulamalar yapmak, bayilerine yönelik hedef indirimleri uygulamak ve rakiplerine yönelik yıkıcı fiyat uygulamak sureti ile 4054 sayılı Kanun'un 4. ve 6. maddesini ihlâl ettiğine ilişkin şikâyet başvurusu üzerine yapılan önaraştırma sonucunda, davacının, ilgili ürün pazarlarında hakim durumda olmadığına, dolayısıyla bu şirketin eylemlerinin 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi bağlamında ihlâl oluşturmadığına, anılan teşebbüsün bayisi Keskin İş Güvenlik Malzemeleri'nin yaptığı satışta nihai satış fiyatı belirlemesinin, bayiliğine son verilen Keskin İş Güvenlik Malzemeleri'nin Bursa İlindeki müşterilerini, İstanbul Ticaret İş Güvenliği ve Endüstriyel Ürünler Sanayi Limited Şirketi ve Egebant adlı bayileri arasında paylaşımının; buna ilaveten iki bayiyi birbirinin müşterilerine satış yapmaması konusunda ve ayrıca İzmir merkezli Nam adlı bayiyi Bursa İlinde, İstanbul Ticaret ve Egebant'ın müşterilerine satış yapmaması konusunda uyarmasının, Keskin İş Güvenlik Malzemeleri ve Ekay Elektrik Kablo Aydınlatma Ticaret ve Sanayi Limited Şirketi unvanlı bayilerine diğer bayilerden farklı indirim oranları belirlemek yoluyla bu bayileri rakip konumundaki diğer bayiler karşısında dezavantajlı duruma düşürmesinin, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında ihlâl teşkil edebileceğine, bu nedenle 4054 sayılı Kanun'un 9. maddesi uyarınca, bahse konu uygulamalardan kaçınması, aksi halde haklarında soruşturma açılacağı hususlarında şikayet edilen 3M Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ye görüş yazısı gönderilmesine ilişkin 04.07.2007 tarih ve 07-56/669-232 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılan davada; Danıştay Onüçüncü Dairesinin 30.11.2011 tarih ve E:2008/3117, K:2011/5424 sayılı iptal kararı sonrasında; 3M Sanayi ve Ticaret A.Ş. hakkında; bayilerinin nihai satış fiyatını tespit etmek, bayilerine müşteri sınırlamaları getirmek, bayiler arasında ayrımcı uygulamalar yapmak ve bayilerine yönelik olarak hedef indirimler uygulamak suretiyle 4054 sayılı Kanunun 4. maddesinde yer verilen yasak faaliyetlerde bulunup bulunmadığına yönelik olarak soruşturma açılmasına karar verilmesi üzerine yürütülen soruşturma sonucunda; 3M Sanayi ve Ticaret A.Ş. hakkında 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlâl edilmediğinden bahisle anılan Kanunun 16.maddesi uyarınca idari para cezası verilmesine yer olmadığına ilişkin Rekabet Kurulu'nun 25.06.2014 tarih ve 14-22/46-203 sayılı kararının, Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin 17/12/2015 tarih ve E:2014/1947, K:2015/2403 sayılı kararı ile iptal edilmesi üzerine, yargı kararının uygulanmasını teminen 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 23/01/2008 tarih, 5728 sayılı Kanun ile değişik 16. maddesi ve para cezasında lehe düzenlemeler dikkate alınarak; 25.06.2014 tarih ve 14-22/46-203 sayılı Kurul kararı ve Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin 17/12/2015 tarih ve E:2014/1947, K:2015/2403 sayılı kararı ile bir kısım satışlarda bayilerin yeniden satış fiyatını belirlemek, bazı bayilere rekabette

T.C.

ANKARA

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2017/619

KARAR NO : 2018/1821

dezavantajlı duruma düşürecek şekilde ayrımcı iskonto oranları uygulamak suretiyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlal edildiğinin tespit edildiğinden bahisle, davacı şirkete 2013 mali yılı sonunda oluşan ve Kurul tarafından belirlenen yıllık gayrisafi gelirlerinin 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin 3. fıkrası ve Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'in 5. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendi, 2. fıkrası, 3. fıkrasının (a) bendi ve 7. maddesinin 1. fıkrası hükümleri uyarınca %5 oranında olmak üzere 2.115.839,95-TL idari para cezası verilmesine ilişkin 09/06/2016 tarih ve 16-20/340-155 sayılı Rekabet Kurulu Kararının iptali istemiyle açılmıştır.

Anayasa'nın 138. maddesinin son fıkrasında yer alan "Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez." hükmü ile 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 28. maddesinin 1. fıkrasında yer alan "Danıştay, bölge idare mahkemeleri, idare ve vergi mahkemelerinin esasa ve yürütmenin durdurulmasına ilişkin kararlarının icaplarına göre idare, gecikmeksizin işlem tesis etmeye veya eylemde bulunmaya mecburdur. Bu süre hiçbir şekilde kararın idareye tebliğinden başlayarak otuz günü geçemez." hükmü uyarınca, Danıştay, bölge idare, idare ve vergi mahkemelerinin kararlarının gereğinin idarece geciktirilmeksizin yerine getirilmesi kaçınılmaz bir zorunluluk olup, idari yargı yeri tarafından verilen bir iptal kararının tam olarak yerine getirilmesinin, bu kararın gerekçeleri göz önüne alınmak suretiyle idarece hareket edilmesi olduğu aşikârdır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 1. maddesinde; bu Kanunun amacının, mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları ve piyasaya hakim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetlemeleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamak olduğu belirtilmiş, 4. maddesinde, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan doğruya veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiş bulunmakla birlikte anılan maddenin devamında bu haller,

a) Mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kar gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tesbit edilmesi,

b) Mal veya hizmet piyasalarının bölüşülmesi ile her türlü piyasa kaynaklarının veya unsurlarının paylaşılması ya da kontrolü,

c) Mal veya hizmetin arz ya da talep miktarının kontrolü veya bunların piyasa dışında belirlenmesi,

d) Rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi,

e) Münhasır bayilik hariç olmak üzere, eşit hak, yükümlülük ve edimler için eşit durumdaki kişilere farklı şartların uygulanması,

f) Anlaşmanın niteliği veya ticari teamüllere aykırı olarak, bir mal veya hizmet ile birlikte diğer mal veya hizmetin satın alınmasının zorunlu kılınması veya aracı teşebbüs durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın ya da hizmetin diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından teşhiri şartına bağlanması ya da arz edilen bir mal veya hizmetin tekrar arzına ilişkin şartların ileri sürülmesi,

Bir anlaşmanın varlığının ispatlanamadığı durumlarda piyasadaki fiyat

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2017/619

KARAR NO : 2018/1821

değişmelerinin veya arz ve talep dengesinin ya da teşebbüslerin faaliyet bölgelerinin, rekabetin engellendiği, bozulduğu veya kısıtlandığı piyasalardakine benzerlik göstermesi, teşebbüslerin uyumlu eylem içinde olduklarına karine teşkil eder. Ekonomik ve rasyonel gerçeklere dayanmak koşuluyla taraflardan her biri uyumlu eylemde bulunmadığını ispatlayarak sorumluluktan kurtulabilir şeklinde yer verilmiştir.

Anılan Kanun'un 16. maddesinin 3. fıkrasında ise, Bu Kanun'un 4. 6 ve 7. maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunanlara, ceza verilecek teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayrisafi gelirlerinin yüzde onuna kadar para cezası verileceği belirtilmiştir

4054 sayılı Kanun'un eylem tarihinde yürürlükte bulunan 16. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, yasaklanmış olan davranışların gerçekleştirildiği tarihten bir yıl önceki mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirinin yüzde onuna kadar para cezası verileceği yolundaki hüküm, 08.02.2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı Kanun'un 472. maddesi ile "Bu Kanun'un 4. 6 ve 7 nci maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunanlara, ceza verilecek teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihaî karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihaî karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin yüzde onuna kadar idarî para cezası verilir." şeklinde değiştirilmiştir.

5326 sayılı Kabahatlar Kanunu'nun "Genel Kanun Niteliği" başlıklı 3. maddesinde, bu Kanun'un idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması hâlinde, diğer genel hükümlerinin, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında uygulanacağı, "Zaman Bakımından Uygulama" başlıklı 5. maddesinin 1. fıkrasının göndermede bulunduğu 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7. maddesinin 2. numaralı fıkrasında ise, suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümlerinin farklılığı hâlinde, failin lehine olan kanunun uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar İle Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'in "Amaç ve kapsam" başlıklı 1. Maddesinde; "Bu Yönetmeliğin amacı, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 4 üncü ve 6 ncı maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunan teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyeleri ile bunların yönetici ve çalışanlarına, aynı Kanunun 16 ncı maddesi gereğince verilecek para cezasının tespitine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir." hükmüne, "Tanımlar" başlıklı 3. maddesinde"... b) Diğer ihlaller: Kartel tanımı dışında kalan, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 4 üncü ve 6 ncı maddelerinde yasaklanmış davranışları,...ifade eder" hükmüne. " Para cezasının belirlenmesine ilişkin ilkeler" başlıklı 4. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinde; "Temel para cezasının hesaplanmasından sonra, bu Yönetmeliğin 6 ncı ve 7 nci maddeleri çerçevesinde, ağırlaştırıcı ve hafifletici unsurlar göz önünde bulundurularak arttırma ve/veya indirme yapılır." hükmüne, "Temel para cezası" başlıklı 5. maddesinde: "(1) Temel para cezası hesaplanırken, Kanunun 4 üncü ve 6 ncı maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunan teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin, nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin; a) Karteller için, yüzde ikisi ile yüzde dördü, b) Diğer ihlaller için, binde beşi ile yüzde üçü, arasında bir oran esas alınır. (2) Birinci fıkrada yazılı

T.C.
ANKARA

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2017/619

KARAR NO : 2018/1821

oranların belirlenmesinde, ilgili teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin piyasadaki gücü, ihlal neticesinde gerçekleşen veya gerçekleşmesi muhtemel zararın ağırlığı gibi hususlar dikkate alınır. (3) Birinci fıkraya göre belirlenen para cezası miktarı: a) Bir yıldan uzun, beş yıldan kısa süren ihlallerde yarısı oranında, b) Beş yıldan uzun süren ihlallerde bir katı oranında, arttırılır." hükmüne yer verildikten sonra "Hafifletici unsurlar" başlıklı 7. maddesinde:" Temel para cezası, yasal yükümlülüklerin yerine getirilmesi haricinde incelemeye yardımcı olunması, ihlalde kamu otoritelerinin teşvikinin veya diğer teşebbüslerin zorlamasının bulunması, zarar görenlere gönüllü olarak tazminat ödenmesi, diğer ihlallere son verilmesi, ihlal konusu faaliyetlerin yıllık gayri safi gelirler içerisindeki payının çok düşük olması gibi haller ilgili teşebbüs veya teşebbüs birliği tarafından ispatlanırsa, dörtte bir ile beşte üç arasında indirilebilir." hükmü ile temel para cezasında belli kriterler altında indirim yapılmasına ilişkin düzenlemeye yer verildiği görülmektedir.

Dava dosyasının incelenmesinden; Bursa İlinde iş güvenlik malzemeleri sektöründe faaliyette bulunan Keskin İş Güvenliği firmasının yetkilisi olan dava dışı gerçek kişiler tarafından, 3M Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin(davacının); bayilerinin nihai satış fiyatını tespit etmek, bayilerine müşteri sınırlamaları getirmek, bayileri arasında ayrımcı uygulamalar yapmak, bayilerine yönelik hedef indirimleri uygulamak ve rakiplerine yönelik yıkıcı fiyat uygulamak sureti ile 4054 sayılı Kanun'un 4. ve 6. maddesini ihlâl ettiğine ilişkin şikâyet başvurusu üzerine yapılan önaraştırma sonucunda, davacının, ilgili ürün pazarlarında hakim durumda olmadığına, dolayısıyla bu şirketin eylemlerinin 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi bağlamında ihlal oluşturmadığına, anılan teşebbüsün bayisi Keskin İş güvenlik Malzemeleri'nin yaptığı satışta nihai satış fiyatı belirlemesinin, bayiliğine son verilen Keskin İş Güvenlik Malzemeleri'nin Bursa İlindeki müşterilerini, İstanbul Ticaret İş Güvenliği ve Endüstriyel Ürünler Sanayi Limited Şirketi ve Egebant adlı bayileri arasında paylaşımının; buna ilaveten iki bayiyi birbirinin müşterilerine satış yapmaması konusunda ve ayrıca İzmir merkezli Nam adlı bayiyi Bursa İlinde, İstanbul Ticaret ve Egebant'ın müşterilerine satış yapmaması konusunda uyarmasının, Keskin İş Güvenlik Malzemeleri ve Ekay Elektrik Kablo Aydınlatma Ticaret ve Sanayi Limited Şirketi unvanlı bayilerine diğer bayilerden farklı indirim oranları belirlemek yoluyla bu bayileri rakip konumundaki diğer bayiler karşısında dezavantajlı duruma düşürmesinin, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında ihlal teşkil edebileceğine, bu nedenle 4054 sayılı Kanun'un 9. maddesi uyarınca, bahse konu uygulamalardan kaçınması, aksi halde haklarında soruşturma açılacağı hususlarında şikâyet edilen 3M Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ye görüş yazısı gönderilmesine ilişkin 04.07.2007 tarih ve 07-56/669-232 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılan davada; Danıştay Onüçüncü Dairesi tarafından 30.11.2011 tarih ve E:2008/3117, K:2011/5424 sayılı iptal kararının verildiği; bu karar sonrasında, davacı şirket hakkında; bayilerinin nihai satış fiyatını tespit etmek, bayilerine müşteri sınırlamaları getirmek, bayiler arasında ayrımcı uygulamalar yapmak ve bayilerine yönelik olarak hedef indirimler uygulamak suretiyle 4054 sayılı Kanunun 4. maddesinde yer verilen yasak faaliyetlerde bulunup bulunmadığına yönelik olarak soruşturma açılmasına karar verilmesi üzerine yürütülen soruşturma sonucunda; davacı hakkında 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlâl edilmediğinden bahisle anılan Kanunun 16.maddesi uyarınca idari para cezası verilmesine yer olmadığına ilişkin Rekabet Kurulu'nun 25.06.2014 tarih ve 14-22/46-203 sayılı kararının tesis edildiği ve bu kararın iptal edilmesi istemiyle Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin E:2014/1947 esasına kayden dava açıldığı, Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin 17/12/2015 tarih ve E:2014/1947, K:2015/2403 sayılı kararı anılan kararın ile iptal edilmesi üzerine, yargı kararının uygulanmasını teminen 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 23/01/2008 tarih, 5728 sayılı Kanun ile değişik 16. maddesi ve para cezasında lehe düzenlemeler dikkate alınarak; 25.06.2014 tarih ve

T.C.

ANKARA

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2017/619

KARAR NO : 2018/1821

14-22/46-203 sayılı Kurul kararı ve Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin 17/12/2015 tarih ve E:2014/1947, K:2015/2403 sayılı kararı ile bir kısım satışlarda bayilerin yeniden satış fiyatını belirlemek, bazı bayilere rekabette dezavantajlı duruma düşürecek şekilde ayrımcı iskonto oranları uygulamak suretiyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlal edildiğinin tespit edildiğinden bahisle, davacı şirkete 2013 mali yılı sonunda oluşan ve Kurul tarafından belirlenen yıllık gayrisafi gelirlerinin 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin 3. fıkrası ve Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'in 5. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendi, 2. fıkrası, 3. fıkrasının (a) bendi ve 7. maddesinin 1. fıkrası hükümleri uyarınca %5 oranında olmak üzere 2.115.839,95-TL idari para cezası verilmesine ilişkin 09/06/2016 tarih ve 16-20/340-155 sayılı Rekabet Kurulu Kararının tesis edilmesi üzerine; 09/06/2016 tarih ve 16-20/340-155 sayılı Rekabet Kurulu Kararının iptali istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Olayda, davacı şirket hakkında; bayilerinin nihai satış fiyatını tespit etmek, bayilerine müşteri sınırlamaları getirmek, bayiler arasında ayrımcı uygulamalar yapmak ve bayilerine yönelik olarak hedef indirimler uygulamak suretiyle 4054 sayılı Kanunun 4. maddesinde yer verilen yasak faaliyetlerde bulunup bulunmadığına yönelik olarak yürütülen soruşturma sonucunda; davacı hakkında 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlâl edilmediğinden bahisle anılan Kanunun 16.maddesi uyarınca idari para cezası verilmesine yer olmadığına ilişkin Rekabet Kurulu'nun 25.06.2014 tarih ve 14-22/46-203 sayılı kararının iptali istemiye Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin E:2014/1947 esasına kayden açılan davada; " ... düzenlemeler uyarınca yasaklanmış olan davranışların gerçekleşmiş olması halinde, ceza verilecek teşebbüs niteliğindeki gerçek ve tüzelkişiler ile teşebbüs birlikleri ve/veya bu birliklerin üyelerinin bir yıl önceki mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan gayrisafi gelirinin yüzde onuna kadar para cezası verileceği. Kurul'un, para cezasına karar verirken, kastın varlığı, kusurun ağırlığı, ceza uygulanan teşebbüs veya teşebbüslerin pazar içindeki gücü ve muhtemel zararın ağırlığı gibi unsurları dikkate alacağı açık olamakla birlikte şikayete konu olan 3 M firması tarafından 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi açıkça ihlâl edildiğinden, 3M firması hakkında yeterli delil ve dayanak bulunmadığı belirtilmek suretiyle idari para cezası verilmesine yer olmadığına ilişkin Rekabet Kurulu'nun 25.06.2014 tarih ve 14-22/46-203 sayılı kararında hukuka uyarlılık görülmemiştir..." gerekçesi ile idari para cezası verilmesine yer olmadığına ilişkin Kurul Kararının iptaline karar verildiği ve bu kararın uygulanmasını teminen işbu davanın konusunu oluşturan idari para cezasının tesis edildiği görülmektedir.

Dava konusu Kurul Kararı'nda; Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin E:2014/1947 sayılı dava dosyası kapsamında, davacı tarafından 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlâlüne sebebiyet verildiği tespit edilen eylemlerine uyan idari para cezasının miktarına ilişkin belirlemenin yapılmasının; eylem tarihlerine ilişkin saptamalardan ziyade diğer bir ifade ile yasal düzenlemelere aykırı eylemlerin gerçekleştiği yıl(lar) dikkate alınmaksızın; dava konusu idari para cezasının miktarının; 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin 08.02.2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı Kanun'un 472. maddesi ile değişik "Bu Kanun'un 4, 6 ve 7 nci maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunanlara, ceza verilecek teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihaî karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihaî karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin yüzde onuna kadar idari para cezası verilir." hükmüne istinaden, dava konusu Kurul Karar tarihi esas alınmak suretiyle davacı şirketin 2013 mali yılı sonunda oluşan ve Kurul tarafından belirlenen yıllık gayrisafi gelirleri esas alınarak belirlendiği görülmektedir.

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2017/619

KARAR NO : 2018/1821

Ceza hukuku kökenli bir ilke olan ancak zaman içinde hukukun tüm dallarında geçerli bir ilke olarak benimsenen lehe olan hükmün uygulanması ilkesi; işlendiği zamanın hukuki normları uyarınca suç sayılan bir fiilin sonradan yürürlüğe giren bir düzenleme ile suç olmaktan çıkarılmış bulunması veya sonradan yürürlüğe giren düzenlemenin, suçun işlendiği zaman mevcut olan düzenlemeye göre suçlunun lehine sonuçlar doğurması durumunda, failin lehine olan sonraki normun daha önce işlenmiş olan fiillere uygulanmasını öngörmektedir.

İdare hukuku alanında, kural olarak idari işlemlerin yargısal denetimi tesis edildiği tarihte yürürlükte bulunan mevzuata göre yapılmaktadır. İdari işlem niteliğindeki idari para cezasının da tesis edildiği tarihte yürürlükte bulunan mevzuat hükümlerine göre yargısal denetiminin yapılması gerekmekte ise de, lehe olan normun uygulanması ilkesinin idari para cezaları yönünden de geçerli olduğunun kabulü gerekmektedir.

Bu bakımdan, fiilin işlendiği tarih itibarıyla yürürlükte bulunan mevzuat ile daha sonra yürürlüğe giren mevzuat hükümleri farklı ise idari para cezası ile cezalandırılacak olan kişilerin lehine olan mevzuat hükmü dikkate alınmalıdır.

Bu durumda, Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin E:2014/1947 sayılı dava dosyası kapsamında, davacı tarafından 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlâline sebebiyet verildiği tespit edilen eylemlerinin gerçekleştiği tarihte yürürlükte bulunan idari para cezasının belirlenmesine ilişkin hükümden, "...yasaklanmış olan davranışların gerçekleştirildiği tarihten bir yıl önceki mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirinin..." esas alınması suretiyle idari para cezası miktarının saptanması gerektiğinin açıkça ifade edildiği, bu hükmün 08.02.2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı Kanun'un 472. maddesi ile değişik ve işlem tarihinde yürürlükte bulunan son halinde ise; "... ceza verilecek teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihaî karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihaî karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin..." esas alınması suretiyle idari para cezası miktarının saptanması gerektiğinin açıkça ifade edildiği anlaşıldığından ve her ne kadar dava konusu Kurul Kararında lehe düzenlemelerin dikkate alındığı şeklinde bir ifadeye yer verildiği görülmekte ise de; idari para cezasına esas teşkil eden eylem(ler) tarihinde(2007 yılında) yürürlükte bulunan mevzuat hükmü uyarınca, en son gerçekleştirilen eylem tespit edilerek bu eylem yılı esas alınarak bir yıl önceki mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirinin hesaplanması ve bu durumun dava konusu işlemde de değerlendirilmesi ve açık ve somut bir şekilde ortaya konulması ile; ardından 08.02.2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı Kanun'un 472. maddesi ile değişik ve işlem tarihinde yürürlükte olan yasal düzenleme uyarınca da nihaî karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihaî karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirinin hesaplanması ile; her iki durum (eylem tarihinden önceki yıl ile karar tarihinden önceki yıl(2015 veya en yakın yıl) esas alınarak hesaplanan gayri safi gelir) uyarınca oluşan sonucun değerlendirilerek davacı lehine olan yasal düzenlemenin esas alınması suretiyle idari para cezası miktarının belirlenmesi gerekirken; Kurul Kararı tarihinden önceki 2015 yılı ve 2013 yılları esas alınarak belirlenen yıllık gayri safi geliri arasından lehe olanın uygulanması suretiyle 2013 yılı gayri safi geliri esas alınarak tesis olunan işlemde; en son gerçekleştirilen eylem yılının bir önceki yılı gayri safi gelirinin değerlendirilmemesinin lehe hükmün uygulanmasının özü itibarı ile gerçekleştirildiği anlamına gelmeyeceği ve bu açıdan Kabahatler Kanunu'nun anılan hükümlerinin gözardı edilerek karar verilmesi mümkün olmadığı gibi, bir çeşit hukuk güvenliği sağlayan ve günümüz temel ceza hukuku ilkelerinden biri olan lehe kanun uygulamasından, en son gerçekleştirilen eylem tarihinden bir önceki yıl, şirket gayri safi

T.C.
ANKARA

7. İDARE MAHKEMESİ

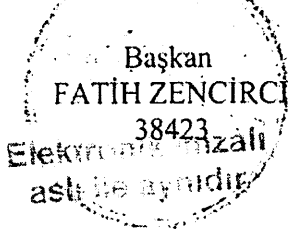
ESAS NO : 2017/619

KARAR NO : 2018/1821

gelirinin değerlendirilmemesi suretiyle davacının mahrum edilmesinin de düşünülmemeyeceği, lehe veya aleyhe sonuç doğurma meselesinin her durum bağlamında idari para cezası uygulayan makam tarafından değerlendirilmesi gerektiği anlaşıldığından, işbu sebeple dava konusu işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Öte yandan, yukarıda yer verilen değerlendirmeler dikkate alınmak suretiyle davalı idarece davacı hakkında işlem tesis edilebileceği tabidir.

Açıklanan nedenlerle; dava konusu işlemin iptaline, aşağıda dökümü yapılan 175,40-TL yargılama gideri ve karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca duruşmalı işler için belirlenen 1.660,00-TL avukatlık ücretinin davalı idarece alınarak davacıya verilmesine, posta ücreti avansından artan miktarın kararın kesinleşmesinden sonra davacıya iadesine, bu kararın tebliğinden itibaren 30 gün içerisinde Ankara Bölge İdare Mahkemesi'ne istinaf yolu açık olmak üzere 02/11/2018 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Üye
ÖZGÜR OĞUZ YILMAZ
165707

Üye
AYŞEGÜL KIZILHAN
178606

YARGILAMA GİDERLERİ	
Başvurma Harcı :	31,40 TL
Karar Harcı :	31,40 TL
Vekalet Harcı :	4,60 TL
Posta Gideri :	108,00 TL
TOPLAM :	175,40 TL

